

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΜΟΙΒΩΝ

Αριθμός Απόφασης : 1 /2017
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(Ειδική διαδικασία άρθρων 677 - 681 ΚΠολΔ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αθανασία Β. Βασιλάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Νικολέττα Πηλίτση. .

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Σεπτεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: _____ εταιρίας με την επωνυμία «---
-----Εταιρία», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον
-----, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της
Πέλοπος Λάσκου (ΑΜ 15065).

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) _____ ιδιωτικής
κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία «_____» («_____»), που
εδρεύει στο _____ Γερμανίας και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) _____, κατοίκου
----- Γερμανίας και 3) _____, κατοίκου _____ Γερμανίας, οι οποίοι
παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Αθανασίου Τσιμικάλη
(Α. Μ. 4721).

Η καλούσα - ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από _____ υπ' αριθμ.
κατ. δικογράφου _____ αγωγή της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά των
καθ' ων η κλήση - εναγόμενων, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί,
κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της _____, κατά την οποία και
συζητήθηκε, επί της οποίας (αγωγής) εκδόθηκε η υπ' αριθμ, _____ απόφαση
του Δικαστηρίου αυτού, με την οποία αναβλήθηκε η έκδοση οριστικής
αποφάσεως και διατάχθηκαν τα αναλυτικώς περιγραφόμενα σε αυτήν. Με την
από _____ και με αριθμ. εκθ, καταθ. δικογρ. _____ κλήση της, η καλούσα -
ενάγουσα νομίμως επαναφέρει προς συζήτηση την κρινόμενη αγωγή, η οποία
προσδιορίστηκε προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της

παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νομίμως επαναφέρεται προς συζήτηση, δια της από _____ και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικογρ. _____ κλήσης, η από _____ και με αριθμό εκθ. καταθ. δικογρ, _____ αγωγή, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμόν μη οριστική απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία αφενός έκρινε παραδεκτή την αγωγή και αφετέρου διέταξε τη επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, προκειμένου να προσκομιστεί, με επιμέλεια της ενάγουσας, το κείμενο του γερμανικού νόμου που διέπει το θέμα της νομικής προσωπικότητας των εταιριών της μορφής της πρώτης εναγόμενης και της σχέσης της με τα μέλη της, καθώς και το θέμα της ευθύνης όλων των ανωτέρω μεταξύ τους σε περίπτωση της αναγνώρισης, στο εν λόγω γερμανικό δίκαιο, του θεσμού της άρσης της νομικής αυτοτέλειας του νομικού προσώπου, που προβλέπεται στο ελληνικό δίκαιο, υπό ποιες προϋποθέσεις θεωρείται ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση και ποιες είναι οι συνέπειες της, καθώς και τη νομική πληροφορία για την έννοια αυτού από το Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου. Στις σκέψεις και αιτιολογίες της ανωτέρω αποφάσεως περί του παραδεκτού της αγωγής αναφέρεται καθ' ολοκληρίαν και η παρούσα απόφαση προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων.

Κατά το άρθρο 91 παρ. 1 του ν.δ. 3026/1954 «Περί του Κωδικός των Δικηγόρων»; ο δικηγόρος δικαιούται να λάβει παρά του εντολέως αυτού, πλην των δαπανών και αμοιβή για κάθε εργασία αυτού δικαστική ή εξώδικη. Κατά δε το άρθρο 92 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 5 παρ. 6α του Ν. 3919/2011: «τα της αμοιβής του δικηγόρου κανονίζονται κατά συμφωνίαν με τα του εντολέως αυτού ή του αντιπροσώπου του, περιλαμβάνουσας είτε την όλην διεξαγωγήν της δίκης, είτε μέρος, ή κατ' ιδίαν πράξεις αυτής ή άλλης πάσης φύσεως νομικής εργασίας, εν ουδεμία όμως περιπτώσει επιτρέπεται η αμοιβή να υπολείπεται

των εν άρθροις 98 και επόμενα ελάχιστων ορίων αυτής». Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 648 επ. και 713 επ. ΑΚ προκύπτει ότι η αμοιβή του δικηγόρου κανονίζεται με συμφωνία αυτού και του εντολέως του, η οποία μπορεί να αφορά μία μόνο κατ' ιδίαν πράξη ή το σύνολο των πράξεων που αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση. Και αν δεν καταρτίστηκε συμφωνία για την αμοιβή, ο δικηγόρος δικαιούται ως αμοιβή τα ελάχιστα όρια αυτής, που ορίζονται από τα άρθρα 98 και επ. του Κώδικα περί Δικηγόρων. Η σύμβαση μεταξύ του δικηγόρου και του πελάτη του, με την οποία ο δεύτερος αναθέτει στον πρώτο το δικαστικό ή εξώδικο χειρισμό μίας υπόθεσής του και αναλαμβάνει την υποχρέωση να του καταβάλει για το σύνολο των ενεργειών του ορισμένη αμοιβή, είναι καθαρά και δεν τελεί υπό την αίρεση της επιτυχούς έκβασης της δίκης. Η ως άνω σύμβαση για τον καθορισμό της αμοιβής του δικηγόρου επιτρέπεται να καταρτισθεί ρητώς ή σιωπηρώς και, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 2 του ως άνω Κώδικα, αποδεικνύεται με κάθε είδους έγγραφα, με απλές επιστολές, καθώς και με όρκο και ομολογία (Α.Π. 374/2007 ΕλλΔνη 49.1020, ΑΠ 2/2008 ΕλλΔνη 49.1020, Α.Π. 1586/2009 ΕλλΔνη 50.1365).

Περαιτέρω, από τις διατάξεις του Ν 3190/1955 "περί εταιριών περιορισμένης ευθύνης", όπως ήδη ισχύουν, συνάγεται ότι η συγκέντρωση όλων των μεριδίων ΕΠΕ σε ένα μόνο ή περισσότερα πρόσωπα δεν απαγορεύεται από το νόμο. Συνεπώς το γεγονός ότι ένας ή περισσότεροι μαζί επιχειρηματίες διοχετεύουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα σε μία κεφαλαιουχική εταιρία (ΕΠΕ) και ότι χρησιμοποιούν τη νομική προσωπικότητα της εταιρίας αυτής ως "μηχανισμό απορρόφησης" των δυσμενών συνεπειών της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, δεν δικαιολογεί την ταύτιση των επιχειρηματιών με την εταιρία και τη μεταφορά στους ίδιους της ευθύνης που βαρύνει το νομικό πρόσωπο της εταιρίας. Το δίκαιο προσέφερε στους επιχειρηματίες αυτούς το σχετικό εταιρικό τύπο για να μπορούν ακριβώς αυτοί να απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματα του. Έτσι, όταν οι επιχειρηματίες αξιοποιούν τον ευνοϊκό εταιρικό αυτό τύπο, δεν ενεργούν αθέμιτα για να υποστούν ως κύρωση τη μεταφορά στους ίδιους της ευθύνης που βαρύνει το νομικό πρόσωπο. Η αρχή αυτή κατά την οποία καθένα από τα πιο πάνω πρόσωπα έχει τη δική του περιουσία και η ευθύνη καθενός δημιουργείται αυτοτελώς, υποχωρεί όταν η επίκληση της διαφορετικής προσωπικότητας

χρησιμεύει για να νομιμοποιηθεί αποτέλεσμα αντίθετο προς τους κανόνες της καλής πίστης. Η εταιρία δηλαδή, ως σύνολο εννόμων σχέσεων και καταστάσεων που διέπονται από ορισμένο πλέγμα κανόνων δικαίου και αποτελούν αυτοτελή ενότητα, υπηρετεί ένα κοινωνικό σκοπό. Η χρησιμοποίηση του σκοπού της εταιρίας για την εξυπηρέτηση σκοπών διαφορετικών από τους σκοπούς, που κατά την αντίληψη της έννομης τάξης ο θεσμός αυτός εξυπηρετεί, ή η χρησιμοποίηση του για την εξυπηρέτηση σκοπών που αποδοκιμάζονται από την έννομη τάξη, απαγορεύονται από το νόμο. Η κατάχρηση του θεσμού δεν ρυθμίζεται ειδικά από το νόμο, υπάγεται όμως στη διάταξη του άρθρου 281ΑΚ (γενική ρήτρα) και οι συνέπειες της καταχρήσεως αυτής είναι ανάλογες με την κατάχρηση του δικαιώματος. Η άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου ΕΠΕ, της οποίας το σύνολο των μερίδων ανήκουν σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα, είναι νοητή με την έννοια ότι οι πράξεις, οι οποίες φέρονται ότι είναι πράξεις της εταιρίας, στην πραγματικότητα είναι πράξεις του προσώπου ή των προσώπων αυτών. Βέβαια αυτό μόνον δεν αρκεί, αλλά πρέπει να προτείνονται και να αποδεικνύονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ότι έγινε κατάχρηση της νομικής τους προσωπικότητας σε τέτοια έκταση, ώστε να επιβάλλεται η άρση της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου. Τούτο συμβαίνει όταν ο κυρίαρχος ή οι κυρίαρχοι εταίροι χρησιμοποιούν τη νομική προσωπικότητα για να καταστρατηγήσουν το νόμο ή να προκαλέσουν δολίως ζημία σε τρίτο, ή ακόμη για να αποφύγουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Κριτήρια δε για την ύπαρξη καταχρήσεως δικαιώματος με την τελευταία της μορφή (αποφυγή εκπλήρωσης υποχρεώσεως) δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν εκ των προτέρων, πρέπει όμως να συντρέχουν συγκεκριμένα περιστατικά, τα οποία να στοιχειοθετούν την έννοια της καταχρήσεως (Εφ Αθ 1702/2006, ΔΕΕ 2007, 322, ΕφΠειρ 403/2002 Δημοσίευση ΤΝΓΙΔΣΑ, ΕφΑΘ 8734/1986 ΕΕμπΔ 1986,664).

Η κρινόμενη αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που αναφέρθηκαν παραπάνω στη μείζονα σκέψη της παρούσας, υπ. αριθμ. 1314/21Α 2-2000 απόφαση Υπουργού Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β 1626/29-12-2000), καθώς και σε αυτές των άρθρων 823, 826, 179 του γερμανικού αστικού κώδικα (BGB), όσον αφορά στο ζήτημα του θεσμού της άρσης της νομικής αυτοτέλειας του νομικού

προσώπου, 57, 59, 481, 914, 926, 932 ΑΚ και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί καταβολής τόκων υπερημερίας από την επόμενη της αποστολής των από 14-2-2013 και 30-5-2013 προτιμολογίων, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθόσον η ενάγουσα δεν επικαλείται νόμιμη όχληση των εναγομένων για την καταβολή των αιτούμενων με την αγωγή ποσών κατά τις ημερομηνίες αυτές, δοθέντος ότι επί καταψηφιστικής αγωγής, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μόνο η επίδοση αυτής συνιστά όχληση και από την επίδοσή της περιέρχεται, ως εκ τούτου, σε υπερημερία οφειλέτη ο εναγόμενος, καθόσον η απλή αποστολή λογαριασμού δεν αποτελεί όχληση [Εφ Πειρ 576/2006, ΔΕΕ 2008, 75, Κουμάνης σε Απ. Γεωργιάδη ΣΕΑΚ, τομ.Ι, άρθρ.340, αρ.12, σελ. 675]. Επομένως, το σχετικό αίτημα είναι νόμιμο για τον μετά την επίδοση της αγωγής χρόνο (άρθρ. 340, 345 και 346 ΑΚ). Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι εν προκειμένω δεν έχει εφαρμογή ο νέος Κώδικας περί Δικηγόρων (ν. 4194/2013 ΦΕΚ Α' 208/27.09.2013), ενόψει του ότι κατά τον χρόνο που παρασχέθηκαν οι νομικές υπηρεσίες από την ενάγουσα στους εναγομένους και κατά το χρόνο γέννησης της επικαλούμενης με την υπό κρίση αγωγή σχετικής αξίωσής της για αμοιβή, ήταν σε ισχύ ο παλαιός Κώδικας Δικηγόρων (ν.δ. 3026/1954), ο δε ν. 4194/2013 δεν περιέχει μεταβατικές διατάξεις. Επιπλέον, το αίτημα για καταβολή τόκων επί του αναλογούντος στο αιτούμενο με την αγωγή ποσό του Φ.Π.Α., είναι νόμιμο μόνο για το χρόνο από την πλήρη καταβολή του κονδυλίου της αμοιβής (που ως έλασσον εμπεριέχεται στο αιτούμενο με την αγωγή διάστημα για το οποίο ζητούνται νόμιμοι τόκοι) μέχρι την εξόφλησή του και ερείδεται στις διατάξεις των άρθρων 69 παρ. 1 περ. ε' ΚΠολΔ και 16 παρ. 2 περ. ζ' του ν. 2859/2000 (ΑΠ 80/1999, ΑΠ 1288/1996, ΕφΑΘ 8884/2003 δημ. ΝΟΜΟΣ) και μη νόμιμο και απορριπτέο για το προηγούμενο χρονικό διάστημα, καθόσον η αξίωση για καταβολή του αναλογούντος Φ.Π.Α. καθίσταται απαιτητή από την καταβολή του ποσού της κύριας οφειλής και από εκείνο το σημείο κι έπειτα ξεκινάει και η τοκοφορία. Η επικουρική βάση περί αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι μη νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, διότι η αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού τόσο από ουσιαστική όσο και από δικονομική άποψη έχει επιβληθητικό χαρακτήρα και μπορεί να ασκηθεί αν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από σύμβαση ή αδικοπραξία, ως εκ τούτου εάν

η αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού στηρίζεται στα ίδια περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται η αγωγή από σύμβαση ή αδικοπραξία, είναι νομικά αβάσιμη, διότι εφόσον υπάρχει σύμβαση ή αδικοπραξία, ο ενάγων μπορεί να αξιώσει τις αξιώσεις του από αυτές και δεν μπορεί να προσφύγει στην επικουρική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού (ΑΠ 2019/2007 ΕΕργΔ 2009.255). Επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί από την ενάγουσα το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με αριθμό 8680374/2015 Διπλότυπο Είσπραξης Σειράς Η' της Δ'ΔΟΥ Αθηνών σε συνδυασμό με τα με αριθμούς 61209/2015 και 173487/2015 γραμμάτια είσπραξης του Τ.Π.Δ.Α και του Τ.Α.Ν. αντίστοιχα).

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρος απόδειξης, που εξετάστηκε με επιμέλεια της ενάγουσας και περιέχεται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, από τις με αριθμό _____ και _____ ένορκες βεβαιώσεις των _____ και _____, αντίστοιχα, που δόθηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, _____ και προσκομίζει η ενάγουσα, οι οποίες λήφθηκαν νόμιμα μετά από κλήτευση των εναγομένων (βλ. την από _____ κλήση για τη γνωστοποίηση εξέτασης μαρτύρων και τις με αριθμό 819Α, 820Α και 821 Α/2.11.2015 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών _____) καθώς και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα είναι _____ εταιρεία που συστήθηκε με το από 5-7-2001 Καταστατικό Σύστασης _____ εταιρείας. Η πρώτη των εναγομένων, δραστηριοποιείται στο τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ο δεύτερος και τρίτος των εναγομένων τυγχάνουν συνδιαχειριστές της πρώτης εναγόμενης εταιρίας. Στις 2-8-2012 η πρώτη των εναγομένων _____ εταιρία, μέσω του _____ νομικού παραστάτη της Δρ. _____, διευθύνοντας εταίρου του γραφείου στο _____ της διεθνούς _____ εταιρίας με την επωνυμία « _____ » και ειδικότερα της θυγατρικής της με την επωνυμία « _____ », ήρθε σε επαφή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) με αυτήν (ενάγουσα) και ζήτησε να της υποβάλει μία προσφορά για παροχή νομικών υπηρεσιών της σε σχέση με τη διενέργεια -νομικού ελέγχου σε τρεις (3) ελληνικές εταιρίες περιορισμένης

ευθύνης, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο την ανάπτυξη, κατασκευή, λειτουργία και εκμετάλλευση σταθμών ηλεκτροπαραγωγής με χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με έδρα στο Δήμο _____ Αττικής, και συγκεκριμένα α) στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «_____» και διακριτικό τίτλο «_____», β) στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «_____» και το διακριτικό τίτλο «_____» και γ) στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «_____» και διακριτικό τίτλο «_____» οι οποίες, κατά τον ανωτέρω χρόνο είχαν ήδη λάβει άδειες παραγωγής από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) και βρίσκονταν στη φάση της λήψης των λοιπών αναγκαίων κατά νόμο διοικητικών αδειών και εγκρίσεων για την ανάπτυξη, κατασκευή, λειτουργία και εκμετάλλευση εννέα (9) φωτοβολταϊκών σταθμών στην Ελλάδα, καθόσον (η πρώτη εναγομένη) ενδιαφερόταν να προβεί σε εξαγορά τους. Στις 03.08.2012, η ενάγουσα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email), υπέβαλε στον ως άνω νομικό παραστάτη της πρώτης εναγόμενης, Δρ. _____, την προσφορά - πρότασή της για σύναψη σχετικής σύμβασης για την παροχή των νομικών της υπηρεσιών αναφορικά με το προαναφερθέν θέμα, σύμφωνα με την οποία η αμοιβή της θα' ανερχόταν στο ποσό των 4.000 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. ανά ελεγχόμενη εταιρία και σε ποσό 3.000 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. ανά φωτοβολταϊκό έργο (project), ήτοι ανά φωτοβολταϊκό σταθμό σε σχέση με τον οποίο οι ως άνω υπό εξαγορά εταιρίες είχαν λάβει άδειες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στις, 31.08.2012 η πρώτη εναγόμενη, νομίμως εκπροσωπούμενη από το συνδιαχειριστή της - δεύτερο εναγόμενο, μέσω και πάλι ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email), αποδέχθηκε, χωρίς καμία επιφύλαξη, την ως άνω προσφορά - πρότασή της και με τον τρόπο αυτό συνήφθη μεταξύ τους σύμβαση παροχής υπηρεσιών νομικού ελέγχου των ως άνω υπό εξαγορά τριών (3) ελληνικών εταιριών. Προς εκτέλεση της ως άνω εντολής η ενάγουσα διενήργησε τον απαιτούμενο έλεγχο που της είχε αναθέσει η πρώτη εναγόμενη εταιρεία και στις 25.09.2012, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email), απέστειλε στην τελευταία, καθώς και στους προαναφερθέντες γερμανούς δικηγόρους της, την αναλυτική έκθεση νομικού ελέγχου, την οποία παρέλαβαν ανεπιφύλακτα. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι ακολούθησαν και άλλα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου καθώς και σειρά τηλεφωνικών επικοινωνιών μεταξύ της ενάγουσας και του δεύτερου και τρίτου των

εναγομένων, συνδιαχειριστών της πρώτης εναγόμενης εταιρείας, τα οποία περιελάμβαναν ερωτήσεις και διευκρινίσεις αναφορικά με τα θέματα του νομικού ελέγχου καθώς και συνεχή ενημέρωση επί νομικών ζητημάτων σχετικά με τα φωτοβολταϊκά έργα και τη νομοθεσία που τα καλύπτει λόγω των συνεχών αλλαγών και τροποποιήσεων που ψηφίζονταν εκείνη τη περίοδο από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Εν συνεχεία, αποδείχθηκε ότι προκειμένου η ενάγουσα να εκδώσει το σχετικό τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών ζήτησε από την πρώτη εναγόμενη να της γνωστοποιήσει τον αριθμό μητρώου της στο Κοινοτικό σύστημα Φ.Π.Α. για ενδοκοινοτικές συναλλαγές, πλην όμως ο δεύτερος και τρίτος των εναγομένων, νόμιμοι εκπρόσωποι της πρώτης εξ αυτών, την έπεισαν να καθυστερήσει την έκδοση του σχετικού τιμολογίου, λόγω δήθεν γραφειοκρατικών λόγων που άπτονταν του _____ φορολογικού συστήματος, ενώ παράλληλα τη διαβεβαίωναν ότι η πρώτη εναγόμενη είναι απολύτως φερέγγυα και ότι είχε την πρόθεση και τα οικονομικά μέσα να της καταβάλει οποτεδήποτε την ανωτέρω συμφωνηθείσα αμοιβή της, συνολικού ποσού 39.000 ευρώ, πλέον του Φ.Π.Α., ποσού 8.970 ευρώ. Η ενάγουσα, πείσθηκε από τις ως άνω διαβεβαιώσεις της πρώτης εναγόμενης εταιρείας και συνέχισε να παρέχει τις νομικές της υπηρεσίες προς αυτήν σε σχέση με τη διαμόρφωση και διαπραγμάτευση των όρων των συμβάσεων αγοραπωλησίας των μεριδίων των υπό εξαγορά εταιριών. Περαιτέρω, η ενάγουσα για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν και τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στις 14.02.2013 εξέδωσε και απέστειλε στην πρώτη εναγόμενη ένα προτιμολόγιο συνολικού ποσού 47.970 ευρώ, το οποίο ο δεύτερος των εναγομένων, ως διαχειριστής της πρώτης εξ αυτών, αποδέχθηκε και τελικά συμφωνήθηκε μεταξύ τους παράταση της ημερομηνίας καταβολής της αμοιβής μέχρι τις 30.04.2013, την οποία, ωστόσο, ενώ παρήλθε η ανωτέρω ημερομηνία, δεν της την κατέβαλε. Συνεπώς, σύμφωνα με τις ως άνω ενέργειες της για λογαριασμό της πρώτης εναγόμενης αυτή δικαιούται με βάση τη μεταξύ τους συμφωνία για την καταβολή αμοιβής για τη σύμβαση παροχής υπηρεσιών νομικού ελέγχου ευρώ, το ποσό των 39.000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 23%, και ως εκ τούτου το συνολικό οφειλόμενο ποσό ανέρχεται σε 47.970 ευρώ (39.000 + 8.970). Περαιτέρω, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα, αποδείχθηκε ότι, πέραν της ανωτέρω σύμβασης, στις 04.10.2012 ο δεύτερος εναγόμενος, ενεργώντας ως εκπρόσωπος της πρώτης εναγομένης

εταιρίας, ζήτησε από την ενάγουσα να του υποβάλει προσφορά για την παροχή νομικής συμβουλευτικής υποστήριξης σχετικά με την αγοραπωλησία των εταιρικών μεριδίων των ως άνω υπό εξαγορά εταιριών, την οποία αυτή (ενάγουσα) του απέστειλε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email), προσδιορίζοντας το κόστος των υπηρεσιών της στο ποσό των 200 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., ανά ώρα εργασίας για τις υπηρεσίες που θα παρείχε ο εταίρος της _____ και στο ποσό των 150 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α, ανά ώρα εργασίας που θα παρείχαν οι λοιποί συνεργάτες της, την οποία η πρώτη εναγόμενη, νομίμως εκπροσωπούμενη από το συνδιαχειριστή της - δεύτερο εναγόμενο, αποδέχθηκε και εν συνεχεία η πρώτη εναγόμενη εταιρία άρχισε να απασχολεί τους συνεργάτες της ενάγουσας επί συνεχούς βάσεως σε σχέση με τη διεξαγωγή των ανωτέρω διαπραγματεύσεων. Στα πλαίσια της ως άνω σύμβασης η ενάγουσα παρείχε τις συμφωνηθείσες υπηρεσίες της μέχρι και το μήνα Απρίλιο του έτους 2013, οπότε η ενάγουσα εξέδωσε το από 30-5-2013 τιμολόγιο προς την πρώτη εναγόμενη (βλ. σχετ. το προσκομιζόμενο από 30-5-2013 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς τους δεύτερο και τρίτο των εναγόμενων σε ακριβή, εκτύπωση μετά μεταφράσεως αυτού στην ελληνική γλώσσα). Ωστόσο, η πρώτη εναγόμενη εταιρία δεν της κατέβαλε την ανωτέρω συμφωνηθείσα αμοιβή της για τις παρεχόμενες δικηγορικές της υπηρεσίες (βλ. σχετ. το προσκομιζόμενο από 13-6-2013 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς το δεύτερο εναγόμενο σε ακριβή εκτύπωση μετά μεταφράσεως αυτού στην ελληνική γλώσσα). Σύμφωνα με τις ως άνω ενέργειες της ενάγουσας για λογαριασμό της πρώτης εναγόμενης αυτή δικαιούται με βάση τη μεταξύ τους συμφωνία για την καταβολή αμοιβής με το σύστημα χρονοχρέωσης για το χρονικό διάστημα από 26-9-2012 έως 8-3-2013 το χρηματικό ποσό των 10.285,00, πλέον του Φ.Π.Α ποσού 2.365,55 ευρώ και ως εκ τούτου το συνολικό οφειλόμενο ποσό ανέρχεται σε 12,650,55 ευρώ (10.285 + 2.365,55). Δεν αποδείχθηκε όμως ότι η ενάγουσα υπεβλήθη σε έξοδα ποσού 45 ευρώ και συνεπώς πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο το σχετικό αγωγικό κονδύλιο. Ειδικότερα, οι ενέργειες στις οποίες προέβη η ενάγουσα για την εκτέλεση της εντολής, η τιμή μονάδας ανά ώρα χρέωσης, οι ώρες που αναλώθηκαν και το οφειλόμενο ποσό για κάθε ενέργεια που παρείχε στα πλαίσια της ανατιθέμενης προς αυτήν εντολής είναι οι ακόλουθες: ...

... Περαιτέρω, τελικά με βάση την πρώτη ως άνω σύμβαση η ενάγουσα εξέδωσε σε βάρος της πρώτης εναγομένης τη με αριθμό 31/2013 ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου, της οποίας όμως η επίδοση στην τελευταία, στην έδρα της στο _____ της Γερμανίας δεν κατέστη δυνατή, διότι δεν ανευρέθη εκεί καμία εταιρία. Επίσης, κατά τον έλεγχο που πραγματοποίησε σχετικά με την οικονομική κατάσταση της πρώτης εναγομένης διαπίστωσε ότι η νομική της μορφή ήταν ανάλογη της προβλεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρίας», με κατατεθειμένο κεφάλαιο 5.000 ευρώ, γεγονός το οποίο της είχαν αποκρύψει ο δεύτερος και τρίτος των εναγόμενων, ενώ η προσφορά των δικών της υπηρεσιών ανερχόταν σε πολύ μεγαλύτερη ποσό, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, η δε αξία των τριών ως άνω εταιριών, τις οποίες ενδιαφερόταν να εξαγοράσει, εκτιμάται ότι ανερχόταν σε ποσό που υπερέβαινε τα 10.000.000 ευρώ. Περαιτέρω, για την καταβολή των ως άνω ποσών ενέχονται αμφότεροι οι εναγόμενοι καθόσον οι δεύτερος και τρίτος των εναγόμενων, ως διαχειριστές της πρώτης εναγομένης διαβεβαίωναν την ενάγουσα ότι η πρώτη εναγόμενη ήταν μια εταιρία οικονομικά εύρωστη και σε θέση να εξαγοράσει τρεις ελληνικές εταιρίες εκτιμωμένης αξίας άνω των 10.000.000 ευρώ ενώ η αλήθεια ήταν ότι επρόκειτο για κεφαλαιουχική εταιρία και όχι για προσωπική εταιρία με αποτέλεσμα να εξαπατήσουν την ενάγουσα ως προς την οικονομική κατάσταση της πρώτης εναγομένης εταιρίας και να της αποκρύψουν έτσι σημαντικές περιστάσεις κατά τη σύναψη των άνω συμβάσεων. Σε κάθε δε περίπτωση, ο δεύτερος και τρίτος των εναγόμενων, είχαν την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου της πρώτης εναγόμενης εταιρίας, με την ανωτέρω δε ιδιότητα ήταν εκείνοι που λάμβαναν όλες τις αποφάσεις για την προαναφερόμενη εταιρία, που διαχειρίζονταν το σύνολο των εταιρικών υποθέσεων, αυτοί που έρχονταν σε διαπραγματεύσεις για τη σύναψη των συμβάσεων και συνήπταν αυτές, αποφασίζοντας αυτοί μόνο κυριαρχικά, χωρίς να λαμβάνουν την έγκριση κάποιου άλλου και συνεπώς, καλυπτόμενοι υπό τον εταιρικό μανδύα αυτής, τη χρησιμοποιούσαν κατά κατάχρηση της νομικής προσωπικότητάς της, για την άσκηση των προσωπικών εμπορικών δραστηριοτήτων τους. Επομένως, τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώμενα στο σύνολο τους, συνιστούν το πραγματικό της νομικής έννοιας της κατάχρησης της αυτοτέλειας ύπαρξης του νομικού προσώπου της

παραπάνω πρώτης εναγόμενης εταιρίας και δικαιολογούν την άρση της αυτοτέλειας της νομικής προσωπικότητας της, με αποτέλεσμα την κατάφαση της προσωπικής ευθύνης και του δεύτερου και του τρίτου των εναγομένων για το επίδικο χρέος της [εις ολόκληρον μετ' αυτής] έναντι της ενάγουσας. Τα ως άνω δε πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώμενα στο σύνολο τους, αποτελούν και παράνομη προσβολή της προσωπικότητας της ενάγουσας, δεδομένου ότι θίγουν την επαγγελματική της αξία και υπόληψη, που αποτελούν εκφάνσεις της προσωπικότητας, τόσο στο επαγγελματικό όσο και στο κοινωνικό της περιβάλλον. Έτσι η τελευταία δικαιούται χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη από την προσβολή της προσωπικότητάς της από το δεύτερο και τον τρίτο εναγόμενο, οι οποίοι ευθύνονται εις ολόκληρον. Για την αποκατάσταση δε αυτής, μετά τη στάθμιση των κατά νόμο στοιχείων και ειδικότερα των ως άνω συνθηκών, του είδους της προσβολής, της υπαιτιότητας των δεύτερου και τρίτου των εναγομένων, κρίνεται εύλογο από το Δικαστήριο τούτο το ποσό των 500 ευρώ. Επομένως, η ενάγουσα έχει δικαίωμα να λαμβάνει συνολικά, από το δεύτερο και τρίτο των εναγομένων, εις ολόκληρον από τον καθένα, το ποσό των 500 ευρώ. Συνοψίζοντας το σύνολο όσων αναφέρθηκαν, θα πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι εις ολόκληρον ευθυνόμενοι να καταβάλουν στην ενάγουσα, το συνολικό ποσό των **49.285,00** ευρώ (39.000,00 + 10.285,00), με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως [άρθρα 241, 346 ΑΚ], καθώς επίσης και το αναλογούν στο ως άνω ποσό ποσοστό του Φ.Π.Α, από 23%, ποσού 11.335,55 ευρώ (8.970,00 + 2.365,55), με το νόμιμο τόκο από της πλήρους καταβολής του κονδυλίου των 49.285,00 ευρώ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Η απόφαση δεν κηρύσσεται προσωρινώς εκτελεστή, αφού δεν προβάλλεται σχετικό αίτημα (Κεραμέα - Κονδύλη - Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, υπό το άρθρο 907 ΚΠολΔ, Β.Βαθρακοκοίλη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, υπό το άρθρο 907 ΚΠολΔ, σελ.157 αρ.16). Τέλος, οι εναγόμενοι που νικήθηκαν κατά ένα μέρος πρέπει να καταβάλουν εις ολόκληρον τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας ανάλογα με την έκταση της νίκης της [άρθρα 178, 191 ΚΠολΔ], όπως το ποσό αυτό ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή κατά ένα μέρος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους να καταβάλουν εις ολόκληρον στην ενάγουσα, το συνολικό ποσό των εξήντα χιλιάδων εξακοσίων είκοσι ευρώ και πενήντα πέντε λεπτών (60.620,55), με το νόμιμο τόκο ως εξής : για μεν το ποσό των σαράντα εννέα χιλιάδων διακοσίων ογδόντα πέντε ευρώ (49.285) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, για δε το ποσό των έντεκα χιλιάδων τριακοσίων τριάντα πέντε ευρώ και πενήντα πέντε λεπτών (11.335,55), με το νόμιμο τόκο από της πλήρους καταβολής του κονδυλίου των σαράντα εννέα χιλιάδων διακοσίων ογδόντα πέντε ευρώ (49.285).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το δεύτερο και τρίτο εναγόμενο να καταβάλουν εις ολόκληρον στην ενάγουσα, το ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην εις ολόκληρον καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των δυο χιλιάδων διακοσίων ευρώ (2.200).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση στις _____.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ